

Bohoslužba 5. 3. 2023

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého ať zůstávají se všemi vámi.

Introit: Hospodine, pamatuj na svoje slitování, na své milosrdenství, které je od věčnosti. Nepřipomínej si hříchy mého mládí, moje nevěrnosti, pamatuj na mě se svým milosrdenstvím pro svou dobrotivost, Hospodine. (Žalm 25,6–7)

Pozdrav

Píseň: 640

Modlitba: Bože, náš Otče, dosvědčil jsi na hoře, že Ježíš je tvůj milovaný Syn a přikázal jsi nám, abychom ho poslouchali. On se z hory, kde jsi zjevil jeho slávu, vrátil dolů, aby žil mezi lidmi a šel vstříc svému utrpení a smrti, které měl podstoupit pro náš prospěch. Ty jsi jej ale poté znovu oslavil ve vzkříšení. Jeho život má být pro nás vzorem, ale my si na svém životě často zakládáme a nechceme se jej plně vzdát pro Tebe a pro druhé. Živ nás proto svým slovem abychom očištěným duchovním zrakem byli schopni poznávat pravou cestu lásky, která nás povede k proměně našeho srdce. Vyslyš nás pro svého syna Ježíše Krista, našeho Pána a bratra, který s tebou a s Duchem svatým žije nyní a na věky. Amen.

1. čtení: Exodus 24,12–18

Žalm: 154 (Ž 121)

2. čtení: Matouš 17,1–9

Kázání

Hory dovedou být zrádné a překvapivé. Naplánujete si třeba výstup na Sněžku a představujete si, co všechno z jejího vrcholu uvidíte, jaké daleké výhledy se před vámi otevřou. A na vrcholu vás přivítá mlha, že vidíte nanejvýš pár kroků před sebe, natož někam daleko do vnitrozemí nebo k sousedům. Hory přinášejí na jednu stranu nepohodlí, námahu, ale zato nás v ideálním případě odmění uspokojením z vynaloženého úsilí a výhledem, který stojí zato. Jakož i klidem a krásou přírody.

Podobně nejednoznačně se mohli cítit Ježíšovi učedníci, když spolu s ním vystoupali na jakýsi vysoký kopec. Pouze tři učedníci. Nekonal se podívaná pro ostatní členy Ježíšova doprovodu, natož pro davy, nýbrž událost, o níž se zatím nemá mluvit. Dokud ti tři nepochopí, oč se jednalo. A to poznají až na konci Ježíšova příběhu. Zažili věci nečekané. Ocitli se v Božím světě. Když Ježíš před několika dny místo dobytelského tažení na Jeruzalém vyhlásil záměr přijít v Jeruzalémě o život, nezbudil v učednících samozřejmě žádné nadšení. Ale tady se stávají svědky potvrzení, že jeho rozhodnutí je správné. Ježíš se před jejich zraky promění tak, jak by ho jistě rádi viděli častěji – vždyť sláva přitahuje. Vidí ho takového, jakého jej neznali. Dostávají možnost zásadně nahlédnout do jeho identity. Ale to vše jen nakrátko. Snad v nich dokonce procitla naděje, že konečně nastává zlom věků, Boží království, v němž budou mít přednostní právo. Ale nakonec se musejí smířit s tím, že se nic takového zatím nekoná. Nemohou se tady utábořit. Ježíšova předpověď utrpení nevezala v této mimořádné chvíli za své. Nezměnil své plány.

Že to jejich Mistr myslí se svým rozhodnutím vážně, mohla dokazovat i společnost, v níž se ocitl. Mojžíš a Eliáš to také neměli během své pozemské pouti jednoduché. A jejich konec byl takový podivný. Ježíšovu cestu potvrdil ještě nebeský hlas. Samotný Bůh se k Ježíšovi přiznal a dal mu za pravdu. Z oblaku, který se tam odkudsi objevil. Z oblaku Boží přítomnosti, který však Boha zjevuje i zahaluje. Bůh je zde, dokonce promlouvá, ale neukáže svoji podobu. Zůstává tajemstvím, převyšujícím lidské poznání. Jeho hlas učedníky vyděsí, jak se to v podobných případech, kdy se lidé setkají s Boží velikostí, patří. Avšak Ježíš také zjevuje něco z Božího charakteru. Tu pro člověka příjemnější stránku. V jeho přítomnosti je nejprve té trojici dobře, a když leží vystrašení muži na zemi, on je pozvedá a utěšuje. Mohou pak společně sestoupit dolů a pokračovat v cestě.

Přestože křesťanská víra nemá stát na mimořádných zážitcích, mohou se chvíle neobyčejných duchovních zkušeností vyskytnout. Nebo alespoň období, kdy se cítíme jako v nebi, jsme na koni a citelně vnímáme Boží požehnání a jeho přítomnost. Ale je nutné počítat s tím, že takhle tomu nebude pořád. Přejde sestup z hory, pád z koně, nastanou dny, v nichž nebudeme nacházet zalíbení. Přinejmenším dny obyčejné, všední, nepříliš zajímavé. Vždyť neděle nastává pouze jednou týdně a svátky jen občas. Jinak je náš život vyplněn běžnými dny s jejich obyčejnou prací a povinnostmi. Především takové dny ukážou, jak je tomu s naší důvěrou v Boha. Začneme si stěžovat, láteřit, když se nám nedaří podle našich představ? Když je všechno fádní? Dáme mu košem? Nebo půjdeme dál, i když ve své víře možná rozhození a znejistění?

Se vztahem k Bohu je to podobné jako se vztahem mezi lidmi. Pokud je založen na lásce coby pouhém citovém vzplanutí, které se sytí z příjemných prožitků, pak stojí na chatrném základě. Je-li však láska vnímána jako rozhodnutí, postoj, který nehledí na okolnosti, pak má takový vztah velkou šanci vzdorovat všem nástrahám. Duchovní život tedy může mít dva póly – štěstí, spokojenost, nadšení, ale také vyprahlost, obyčejnost, nepřítomnost čehokoli povznášejícího, dokonce zkušenost utrpení. Mimořádné a opojné okamžiky v životě víry je dobré si vychutnat a přijmout jako zdroj posily, povzbuzení a naděje pro dny, kdy všechno nebude tak radostné. Jako občerstvovací stanici na dlouhé cestě. Tak jako se Trojici učedníků dostalo průhledu k Velikonocům. Dokonce až k jejich vítěznému završení. Náповědy a posily na další cestu. Ale právě že jde jen o zastávku, událost, která netrvá věčně. A která může být falešně pochopena a různě vyložena. Takové události navíc neznamenají, že už všechno víme a že nás čekají jen chvíle pohody. Vždyť ani Petr, Jakub a Jan nesestoupili dolů s náhle otevřenými očima a otevřenou myslí. Nerozuměli Ježíšově cestě zřejmě o moc lépe než předtím. Neodnesli si s sebou sílu, aby byli svému Pánu oporou. A zdá se, že dokonce ani Ježíš sám nebyl zbaven otázek. Vždyť v Getsemane, nepodpořen onou trojicí, hledal, zda není jiná možnost než trpět. Být křesťanem – Kristovcem není jednorázová záležitost. Spíše než o bytí můžeme mluvit o stávání se křesťanem. Je to proces k němuž patří hledání, tázání se, poznávání, přemýšlení, pochybování i ujišťování. Víra se osvědčuje především ve chvílích, kdy nic nemluví v její prospěch. Když se daří, to se to věří! Ale bez důkazů či alespoň silných indicií je to náročnější. Natož v obtížných a krizových okamžicích. Ale do všech našich dní, dobrých i horších, zaznívá onen hlas z oblaku. Vybízí nás, abychom Ježíše poslouchali a řídili se jeho příkladem. A ač se tomu můžeme vzpírat, pochybovat a hledat jinde, pořád tady zůstávají otázky: Je možné najít nějakou jinou opravdu smysluplnou cestu? Existuje někdo, koho se vyplatí poslouchat více než Ježíše?

Píseň: 392

Přímluvy: Modleme se k Pánu a prosme ho slovy „Pane, smiluj se“:

Za sílu vytrvat na cestě víry, i když nic zvláštního neprožíváme, anebo na nás doléhá trápení. Prosíme: Pane, smiluj se.

Za pochopení pro naše bližní, za ochotu pomáhat a odvahu říkat pravdu, ale zbytečně druhé nezraňovat. Prosíme: Pane, smiluj se.

Za lidi v nouzi a v tísní, za hladovějící, aby se dočkali pomoci, zvláště za lidi v Libanonu a ty, kdo jim pomáhají. Prosíme: Pane, smiluj se.

Za naši zemi a její obyvatele i za jiné státy, především za oblasti zasažené válkami, nesvobodou, chudobou a přírodními pohromami. Prosíme: Pane, smiluj se.

Za prezidenta, který se ujme svého úřadu, aby dokázal rozeznávat pravdu a lež a sloužil občanům s pokorou a moudrostí. Prosíme: Pane, smiluj se.

Za naši církve i za celé křesťanstvo, abychom se navzdory všemu, co nás dělí, dokázali respektovat, spolupracovat a žít v lásce. Prosíme: Pane, smiluj se.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 660

Ohlášky

- Ve čtvrtek se nekoná náboženství.
- Diakonie ČCE pořádá tradiční Postní sbírku. Podrobnosti jsou k dispozici na této stránce: <https://postnibirka.diakonie.cz/>. Příspěť na Postní sbírku lze také v kanceláři sboru.
- Staršovstvo svolává na neděli 26. března výroční sborové shromáždění. V jeho rámci proběhne volba nového staršovstva.
- Narozeniny oslaví v novém týdnu Vojen Syrovátka a Jana Kuhnová. Přejeme jim vše dobré a Boží požehnání.
- Víťame v našem sboru nového člena, bratra Jaroslava Zítka, který k nám přestoupil ze sboru v Praze-Braníku.

Poslání: To jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouchejte. (Matouš 17,5b)

Požehnání: A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, ať střeží vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Píseň: 412